

til stor Skade for det vigtige Formaal, som denne Havn har, og selvfølgelig ogsaa til Skade for Statskassens Indtægt af Havnen. Nu kan det ikke negtes, at den ærede Regjering gjennem de meddelte Oplysninger har givet endel Grunde for denne Udsættelse, idet det ansøres, at man har bejendigtgjort baade i Helsingørs Avis — tror jeg det er — og Berlingske Tidende om en Mudderpram, uden at den har indfundet sig, ligesaa lidt som Kjøbenhavns Havnevesen har været istand til at ublaane Indenrigsministeriet en saadan — hvilke andre Steder man har søgt om en Mudderpram, staar der ikke nævnt — men det vil dog Mestallet betone, at Regjeringen ved for 2—3 Aar siden at søge den nævnte Bevilling angaaende et Spørgsmaal, som dengang allerede tidligere længe havde været paa Bane, burde have overveiet, hvorledes Opmuddringen skulde foregaa, og naar Forsøgene viste sig forgjæves det første Aar, burde man da have grebet til det radikale, om end nødvendige Middel, som nu foreslaas, nemlig at Staten selv anskaffer sig en Muddermaskine. Udvalget har knyttet den Bemærkning til Forslaget, som gaar ud paa en Anskaffelse, at Maskinen anskaffes saaledes, at den, om fornødent, ogsaa skulde kunne opmuddre i Orlogshavnen. Om kort Tid udløber Kontrakten med Kjøbenhavns Havnevesen angaaende denne Opmuddring, og det er ikke uforsynligt, at Kjøbenhavns Havnevesen paa Grund af Prisforhøielserne vil stille større Fordringer i den Henseende til Statskassen. Men disse Fordringer kunne efter de almindelige Love blive endnu større, naar der ikke er Mulighed for nogen Konkurrence, og man maa da modtage det Tilbud, som Kjøbenhavns Havnevesen i den Henseende maatte gjøre. Har Regjeringen da imidlertid en Muddermaskine, hørved den er istand til at udføre i alt Fald en Del af Arbeidet, saa vil Ordningen af dette Forhold stille sig gunstigere for Regjeringen. Hvorvidt imidlertid denne Dampmuddermaskine da vil kunne udføre samtlige de Forretninger, som der vil blive den paalagt i Orlogshavnen, Helsingørs og Frederikshavns Havne, kan Udvalget, som har hørt denne Betragtning, ikke nu udtale sig om. Derimod skal jeg ikke tilbageholde, at der har været Tvivl hos de forskjellige Medlemmer i Udvalget om, hvorvidt baade Frederikshavns Havn og Helsingørs Havn, da Kattegattet ligger imellem, vil kunne blive besørget af denne Dampmuddermaskine, som ikke skal være saa meget villig til at gaa over Søen — men det er et Spørgsmaal, som nærmere kan blive drøftet. Forslag under Nr. 146 om Telegrafforbindelse mellem Fejsø og Lolland, og Forslag under Nr. 147 om Oprettelse af en Telegrafstation i Kallehave angaa Spørgsmaal, som tidligere have været forhandlede i Finantsudvalg, men ikke have været forelagte Thinget. Det vil fremgaa af Betænkningen, hvorledes Sagen nu stiller sig. Man har forhandlet med den ærede Indenrigsminister om

Sagen; han har Intet hørt at erindre imod, at Udvalget optog disse Forslag, og vil altsaa gjen-nemføre det, hvorpaa de gaa ud, hvorfor Udvalget mener, der er Grunde nok, som tale, naar Thinget maatte bevilge de ved disse Endringsforslag foreslaaede Beløb. Forslag under Nr. 149 angaar et Laan til Interessenterne i Snekkersten Baadehavn, rentefrit i 5 Aar med 7,600 Kr., og Forslaget under Nr. 150 angaar et Laan til Anlæg af et Baadeleie ved Hornbæk, rentefrit i 5 Aar paa 12,000 Kr. En Udvikling af dette Spørgsmaal er fremsat i Betænkningen. Man har i den Anledning søgt, og den ærede Minister har skaffet os en meget udførlig og oplysende Beskrivelse om Forholdene ved disse Smaahavne i Frederiksborg Amt. Det er ganske vist i glæbelig Fremgang med disse Anlæg, men Beskrivelsen, som man har set, vidner ogsaa om, at ikke saa Penge ere spildte, derved, at man ikke har ladet Statens og Andres Tilskud anvende med tilbørlig Kontrol og sagkyndig Ledelse. Udvalget har til sin Tiltrædelse af disse Endringsforslag knyttet nogle Bemærkninger, som findes i Tilleg B, Sp. 643, og jeg formoder, at den ærede Minister vil udtale sig derom og formentlig finde dem begrundede. Det ansøres saaledes, at Udvalget opfordrer Indenrigsministeren til, at han ved Forhandling med Amtsraadet sikrer sig, at bemeldte Havne og andre, som maatte faae Tilskud fra Staten, undergives et sagkyndigt Tilsyn, ei blot under Anlæg og Udførelse af Reparationer, men ogsaa vedvarende, dog saaledes, at de stedlige Interessenter have en meget væsentlig Indflydelse paa Bestyrelsen, der da atter, for saa vidt som den affatter og udfører Budgettets Poster, dels har sagkyndig Bistand og dels Overtilsyn fra en Autoritets Side. Man har ment, at det i dette Tilfælde, hvor det med tilstrækkelig Visshed synes at fremgaa, at vedkommende Amtsraad har en brugbar Mand, nemlig Amts-Bevinspektøren, som levende interessere sig for Forholdene, vilde det være heldigt, om Amtsraadet i sine Forhandlinger med Indenrigsministeren betroede et saadant Tilsyn til ham, saa længe som han er tilstede. Jeg skal specielt hen-vise til Snekkersten, hvor Interessenterne ere Fiskere, som ved deres Stemmegivning have Indflydelse paa den lokale Bestyrelse og paa Alt, hvad der vedkommer Havnens Anvendelse til slige Diemed, medens Bestyrelsen udtrykkelig i sin Skrivelse siger, at de personlig garantere for Anvendelse til Havnens Bedste af Alt, hvad der indkommer som officiel Tilskud eller som Gaver. Det fremtræder i det Hele med et saadant Præg af Paalidelighed og Interesse for Sagen, at Udvalget ikke har kunnet skjønnet Andet, end at der var Grund til at imødekomme det, og de Anstrengelser, der fra alle Parters Side ere gjorte for at opnaa et Baadeleie i Hornbæk, have ligeledes tiltalt Finantsudvalget; man har blot villet stille den Bemærkning hen, at man ønsker eller forventer, at